

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਇੰਦਰ ਦੇਨ ਦੁਆ ਅਤੇ ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ, /J।

ਸ਼ੈਲ ਕੁਮਾਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਆਦਿਤਿਆ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1962 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 444-ਡੀ.

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਾਬਤਾ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V) - ਐੱਸ. 115 — ਮੁਦਰਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਆਰਡਰ ਦੇ 1964
ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਜੋ ਕਿ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ—ਕੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ—ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ April, 22nd.
(1877 ਦਾ I)-ਐੱਸ. 42 — ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਡੀਡ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ
ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੈ—ਕੀ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਯੋਗ ਹੈ—ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ (1870 ਦਾ VII)—ਐੱਸ. 7
(iv) (c) ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ II-Art. 17— ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ— ਕੀ S. (iv)(c) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਗਿਆਪਨ ਮੁੱਲ ^ ਜਾਂ
ਕਲਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 17.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ
ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼, ਜੇਕਰ ਗਲਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਹੈ ਕਿ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਅਦਾਲਤ, ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ
ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ
ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਅਭਿਆਸ.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁੱਤਰ, ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮਤਰੇਈ ਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡ ਦਾ ਕੰਮ ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਸੀ, ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ
ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ, ਇਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਪੁਰਾਣੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ
ਸੀ ਜੋ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ
ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1877 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ
ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੂਟ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ
ਐਕਟ ਜੋ ਇਹ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਭਾਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ ਹੈ।
ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉੱਥੇ ਹੈ। ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਉਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ
ਹੈ

ਵਿਸਥਾਪਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 17 of ਅਨੁਸੂਚੀ II ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੋਰਟ-ਲੀ ਦੇ

ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ, 1870 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 (iv) (c) ਦੇ ਅਧੀਨ, * ਐਡ ਵੈਲੋਰੇਮ ਕੋਰਟ-ਲੀ ਨਾਲ।

1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 115/let V ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ੍ਰੀ ML ਫੀਨ, ਸਬ-ਜੱਜ, 1st ਕਲਾਸ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 24 .Jugust, 1962, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ .

(8) ਐਨ. ਚੋਪੜਾ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਮ ਗੁਪਤਾ, /ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ, ਆਰ.ਐਮ ਲਾਲ ਅਤੇ ਗੌਰੀ ਦਿਆਲ, ਵਕੀਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.- 12 ਨਵੰਬਰ, 1963 ਦੇ ਪੀ.ਸੀ. ਪੀਡਿਤ, ਜੇ. ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਾਰਾ ਕੇਸ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਲ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ * ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਰਤਨਾਵਰਮਰਾਜਾ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਿਰਲਾ (1) ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਕੀ ਇਹ ਨਿਯਮ ਉਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਬਰਕਰਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ. (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਸੀ) ਡਾ: ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ ਖੋਸਲਾ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਸੈਨਨ (2) ਅਤੇ ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਬ ਚੰਦ (1963 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 382-ਡੀ) ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਹੈ . ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ

'ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੇ . 2 ਅੰਗੂਰੀ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ (3) ਨੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪਟਨਾ, ਬੰਬਈ, ਨਾਗਪੁਰ, ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਹਨ ਰਾਮਖੇਲਾ-ਵਾਨ ਸਾਬੂ ਬਨਾਮ. ਬੀਰ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਾਹੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਮਹਾਦੇਓ ਗੋਪਾਲ ਪੇਂਡਸੇ ਬਨਾਮ. ਹਰੀ ਵਾਮਨ, ਭਾਤੇ (5), ਪਾਂਡੁਰੰਗ

(!) ਏਆਈਆਰ 1961 ਐਸਸੀ 1299,

- (2) 1954 ਪੀ.ਐਲ.ਜੇ.ਸੀ.198,
- (3) I.L.JL 1951 ਪੰਜਾਬ 155=1950 PLR 336.
- (4) ਏਆਈਆਰ 1938 ਪਟਨਾ 22
- (5) ਏਆਈਆਰ 1945 ਬੰਬ 336

ਮਾਂਗਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ. ਭੋਜਲੁ ਉਸਾਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (6), ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਬਨਾਮ. ਰਾਮ ਸਰੂਪ (7) ਅਤੇ ਸੈਲੋਦਰ ਨਾਥ ਕੁੰਡੂ ਬਨਾਮ ਸੁਰੇਂਦਰ ਨਾਥ ਸਰਕਾਰ (8)। ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਫਲਸ਼ੋ, ਸੀਜੇ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਡਾ: ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ ਖੋਸਲਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੇਸ਼ਵਦੇਓ ਚਮਪਰੀਆ ਬਨਾਮ ਰਾਧਾ ਕਿਸ਼ਨ ਚਮਰੀਆ ਦੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। (9), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ “ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਜ਼ਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਮੁਦਈ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਹੀ ਕੀਮਤ ਦੇਣ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਕਮ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਢਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੂਸਰਾ ਕਾਰਨ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਇਹ ਹੁਣ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮੇਜਰ ਐਸਐਸ ਖੰਨਾ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਿਗੇਡੀਅਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। *FJ Dillon* (10). ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਹੈ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਗੈਰ-ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੱਕ ਇਸ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ"।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਅਭਿਆਸ. ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਬਿਹਤਰ ਨਜ਼ਰੀਆ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

- (6) ਏਆਈਆਰ 1949 ਨਾਗਪੁਰ 37
- (7) ਏਆਈਆਰ 1957 ਐਮ.ਟੀ. 173
- (8) ਏਆਈਆਰ 1935 ਕੈਲ. 279.
- (9) ਏਆਈਆਰ 1953 ਐਸਸੀ 23.
- (10) ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 497

ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਜੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼, ਨੂੰ ਸੋਧ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫਲਸ਼ੌ, ਜੇ. ਨੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ।

ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ, ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤਾ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 12 ਜੁਲਾਈ, 1958 ਨੂੰ ਪੁੱਤਰ, ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮਤਰੇਈ ਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡ ਦਾ ਸੌਦਾ ਮਹਿਜ਼ ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਰੁਤਬੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਗੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 (iv) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਮ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ? (iv)(c) ਸ਼ਾਮਲ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਐਡ ਵੈਲੋਰਮ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੁਦਈ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ, ਜੇ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਜਾਂ ਐਡ ਵੈਲੋਰਮ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਲਗਾਉਣਯੋਗ ਹੈ।

ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ, ਸਿਰਫ਼ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਤੇ ਸੂਟਸ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਭਾਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ ਹੈ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉੱਥੇ ਹੈ। ਜੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਡਿਸਪਲੇਸਮੈਂਟ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਚਿਤ ਤਰੀਕਾ, ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ।

ਇਹ ਉਮਰਾਨਨੇਸਾ ਬੀਬੀ ਬਨਾਮ ਜਮੀਰਨੇਸਾ ਬੀਬੀ (11) ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, “ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,

(11) ਏਆਈਆਰ 1923 ਕੈਲ. 362.

ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਸ ਨੇ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬੇਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਣਾਮੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਉਸਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਮੰਗਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ- ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਜੱਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਸਰ ਆਸੂਤੋਸ਼ ਮੁਖਰਜੀ ਦੁਆਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। *ਓਕਾਰਸਿੰਗ ਸਿੰਗਡਰਿੰਗ ਬਨਾਮ ਫਰਮ ਸ਼੍ਰੀਕਿਸ਼ਨ-ਰਾਧਾ-ਕਿਸ਼ਨ (12)* ਵਿੱਚ ਸਟੇਨ ਸੀਜੇ ਨੇ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ - ਉਸ ਦੀ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਕਿ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਨੂੰ ਨਾਮਾਤਰ ਅਤੇ ਬੇਅਸਰ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸੀ

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸੀ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ *ਬਿਲਾਕਰਮ ਬਨਾਮ ਗੰਗਾ ਬਿਸ਼ੂਨ ਚੌਧਰੀ (13)* ਵਿੱਚ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਹੈਰੀਜ਼, ਸੀਜੇ ਨੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਫਜ਼ਲ ਅਲੀ, ਜੇ. ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ-

"ਇਸ ਵਿਚ ਇਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸੀ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਰਿਣਾਮੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਮੰਗੀ ਗਈ, ਅਰਥਾਤ, ਇੱਕ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਬਹੁਤ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸਰਲਤਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਕਟੀਆ ਪਿੱਲਈ ਬਨਾਮ ਰਾਮੇਸ਼ਿਓਮੀਆ ਪਿੱਲਈ (14) ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਕੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਸ ਰੂਪ ਵੱਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਲਈ. ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ,

(12) ਏਆਈਆਰ 1941 ਨਾਗ 174.

(13) ਏਆਈਆਰ 1940 ਪੈਟ. 133.

(14) AIR1929 ਕੈਲ. 396.

ਜੋ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਆਦਿਤਿਆ ਨਰਾਇਣ ਸਇਰ ਦੀ ਸੀ ਇਹ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਇਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਸਧਾਰਨ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। »

-----ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੇਸ ਉਹ ਕੇਸ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ/ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਵ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਸੀਤਾ ਬਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (15) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਇੱਕ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(iv) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੱਲ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਸਧਾਰਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੋਧਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ 4 ਦਲੀਲਾਂ ਉਠਾਈਆਂ ਕਿ ਸਿਰਫ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਹੀ ਉਸ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ)

ਅਦਾਲਤੀ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਦੋ ਹੁਕਮ, ਅਰਥਾਤ, (i) ਉਹ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਗੀ ਜਾਣੀ ਸੀ; ਅਤੇ ⁷

(11) ਦੀ ਪਰਿਣਾਮੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸੋਧ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼, 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮੁੱਚਾ ਮਾਮਲਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈ * ^- ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ.

(15) ਐਲ.. 1952 ਪੰਜਾਬ 373 (FB)=1952 PLR 331 (FB)।

ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਸਦਾ ਮੁੱਲ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7(iv) (c) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੀ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ਼ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ। ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਹੁਣ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਵੇਗਾ।

ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 11 ਮਈ, 1964 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਆਰ. ਐਸ

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ

ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ